

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους

Πρὸς μίαν βαθυτέραν πνευματικὴν ἐργασίαν

Μετάνοια - Ταπείνωσης - Ἀγάπη

«Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος»

(Λουκ. ε' 4)

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Εὐχομαι ἐκ μέσης καρδίας, κατὰ τὸ νέον σωτήριο ἐτος 2007, ἡ θεία Χάρις, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, νὰ ἀυξήσῃ τὸν θεοφιλῆ ζῆλον μας πρὸς μίαν βαθυτέραν πνευματικὴν ἐργασίαν, διὰ τὴν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσιν καὶ μεταστοιχείωσίν μας.

Ὡς ἐργασία πνευματικὴ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν χαρακτηρίζεται ἐκείνη ἡ ἐργασία, ἡ ὁποία εἶναι καρποφόρος ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ μᾶς ὀδηγεῖ σταθερὰ ἀπὸ τὸ *παρὰ φύσιν* τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἐμπαθείας, εἰς τὸ *κατὰ φύσιν* τῆς θεραπευμένης καρδίας μας καὶ περαιτέρω μᾶς ἀναβιδάζει εἰς τὸ *ὑπὲρ φύσιν* τῆς ἀγιότητος καὶ θεώσεως.

Κεντρικὴν θέσιν εἰς τὴν θεωτικὴν αὐτὴν πορείαν κατέχει ἡ μετάνοια, κυρίως καὶ πρωτίστως ὡς διαρκῆς ἐσωτερικὴ ἐργασία, εἰς τὴν ὁποίαν, ὅπως μᾶς διδάσκουν οἱ Ἅγιοι, «ἐγκεντριζέται πᾶσα ἐπουράνιος κατάστασις, ὅτι συγκοινωνός ἐστι [αὕτη] τῆς Θεότητος»¹.

Δηλαδή, εἰς τὴν εὐλογημένην μετάνοιαν *μπολιάζεται* ὅλη ἡ ἐπουράνιος πραγματικότης, διότι αὕτη μᾶς φέρει εἰς κοινωνίαν μὲ τὴν Θεότητα: διὰ μέσου τῆς μετανοίας κοινωνεῖ ὁ μετανοῶν τῆς θείας Χάριτος, *μπολιάζεται* μὲ τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, ἀποκτᾷ ἐπουράνιον ἦθος, «*κόμοθήθειαν Θεοῦ*»².

Ἡ διαρκῆς μετάνοια, ὡς βαθὺ ἐσωτερικὸ δίωμα, εἶναι ἀλληλένδετος μὲ τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν ἀδιάλειπτον *αὐτομεμψίαν*, ἡ ὁποία καταλύσει τὴν καρδίαν, συνάγει τὸν νοῦν εἰς αὐτὴν καὶ ὀδηγεῖ εἰς τὴν *καρδιακὴν προσευχὴν*.

Ἡ πείρα τῶν Ἀγίων μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι «ὅπου βλαστάνει ἡ ταπείνωσις, ἐκεῖ ἡ τοῦ Θεοῦ δόξα βρῦει (ἀναβλύζει)»· διότι «τὰ μυστήρια [τῆς Βασιλείας] τοῖς ταπεινόφροσιν ἀποκαλύπτονται»³.

Ὁ ταπεινούμενος μετανοεῖ καὶ ὁ μετανοῶν ἀγαπᾷ· τότε, προσεγγίζει εἰς τὰ βαθύτατα διώματα ἐκείνου τοῦ τόσον εὐλογημένου Στάρετς Παύλου, διὰ τὸν ὅποιον ἔγραψεν ὁ σύγχρονός του μεγάλος ρῶσος συγγραφεὺς Νικολαΐ Λεσκῶφ († 1895):

«Ἄν τὸν ὑβρίσω, μὲ εὐλογεῖ· καὶ ἂν τὸν κτυπήσω, ὑποκλίνεται ἐνώπιόν μου ἕως τὸ χῶμα. Ἄνθρωπος τοιαύτης ταπεινώσεως εἶναι ἀνίκητος· ἀπὸ τί νὰ φοβηθῆ, ἐφ' ὅσον προτιμᾷ νὰ κολασθῆ αὐτὸς καὶ ὄχι ἐγώ!... Αὐτὸς μὲ τὴν ταπείνωσίν του θὰ διώξη ἀπὸ τὴν κόλασιν ὅλους τοὺς δαίμονας καὶ θὰ τοὺς κάμη νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Θεόν... Θὰ τὸν βασανίσουν καὶ αὐτὸς θὰ παρακαλῆ: “Βασανίσατέ με σκληρότερα, διότι τὸ ἀξίζω”!... Ὁ ἴδιος ὁ διάβολος δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἀνθέξη εἰς τόσην ταπείνωσιν... Θὰ κουρασθῆ νὰ τὸν δέρνη... Καὶ εἰς τὸ τέλος, θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀδυναμίαν του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἐδημιούργησε μίαν τοιαύτην ἀγάπην καὶ ταπείνωσιν... Καὶ θὰ κοκκινίσῃ ἀπὸ ἐντροπὴν ἐνώπιόν Του...»⁴.

Ἄς ἀποδιώξουμε λοιπὸν τὴν ἀναισθησίαν καὶ τὴν ξηρότητα καὶ τὴν δυσκινήσιαν τῆς καρδίας μας, ἐργαζόμενοι βαθύτερα καὶ συνεπέστερα· μὲ τὴν μετάνοιαν, τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑποτασσόμεθα πλήρως εἰς τὸν Θεὸν καὶ συσταυρούμεθα μὲ τὸν Χριστόν, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ καρδία μας ἀναβλύζει τοὺς θαυμαστοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος, εἰς δόξαν τοῦ Πατρὸς, δι' Υἱοῦ, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν!

Ὁ Μητροπολίτης καὶ Καθηγούμενος

† **Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,**

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1. Ὁσίου Ἐφραίμ Σύρου, Ἔργα τ. Ε΄, σελ. 9, ἐκδόσεις «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1994.

2. Ἀγίου Ἰγνατίου Θεοφόρου, PG τ. 5, στλ. 668B/Μαγνησιεῦσιν, VI.

3. Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Λόγοι Ε΄ καὶ ΙΑ΄, σελ. 29 καὶ 46, ἐν Λειψία 1770.

4. Πρβλ. Σόλωνος Νινίκα, Ρωσικὸ Γερμανικόν, σελ. 70, Ἀθήνα 1996.